

**Od 25. října do 30. listopadu
můžeme získat pro naše zemřelé**

ODPUSTKY

CO TO JE?

Základní předpoklad:

Křesťané věří ve vzkříšení zemřelých mocí Ježíše Krista, Božího Syna.

Ten, kdo se snažil žít na zemi pro druhé, před smrtí svých hříchů litoval a zemřel i bez dluhů v lásce, vstoupí do života věčného: „**NEBE**“.

Ten, kdo se snažil žít na zemi pro druhé, před smrtí svých hříchů litoval, ale zanechal na zemi lidi, kterým ublížil nebo dluží lásku, má otevřenou cestu k životu věčnému, ale musí počkat na usmíření se všemi. Musí se očistit od dluhů v lásce jejich odpuštěním: „**OČISTEC**“.

Toho, kdo se žil na zemi jen pro sebe a své sobecké cíle, před smrtí svých hříchů nelitoval a zanechal na zemi lidi, kterým ublížil nebo dluží lásku, čeká věčná smrt: „**PEKLO**“.

Vysvětlení:

Věříme, že do nebe se dostane zemřelý člověk teprve poté, co se s ním usmíří všichni, kterým kdy ublížil!

Věříme, že existuje „očistec“, stav nenaplněnosti v lásce, který je otevřen životu věčnému (nebi) poté, co už zemřelého člověka nespoutává jediný dluh lásky k lidem.

Věříme, že Bůh otevírá cestu do očistce každému člověku, který i těsně před smrtí dá jakkoli najevo lítost nad svými hříchy, nad promarněným životem...

Modlitba křesťanů za zemřelé není přesvědčováním Boha, aby jim odpustil. On to už udělal.

Modlitba křesťanů za zemřelé je projevem lásky k nim, je prosbou k Bohu za sílu k odpuštění, pokud dluží lásku právě nám. „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům...“

A v tomto úsilí o odpuštění a usmíření funguje křesťanská solidarita lásky: Můžeme napravovat nejen dluhy své, ale i dluhy druhých (např. potěšíme a přivedeme k usmíření toho, komu ublížil někdo druhý).

Platí to o živých jako o zemřelých.

Pro případ nejistoty nebo nemožnosti tyto dluhy napravit, má autorita církve právo stanovit symbolické řešení, a to jsou ODPUSTKY.

ODPUSTKY jsou symbolický skutek, podle daných pravidel, kterým se silou lásky celé církve uzdravují zranění a narovnávají dluhy lásky v konkrétních vzájemných vztazích, které ovšem není už v lidských silách dotáhnout do dobrého konce.

Zemřelému, osvobozenému ode všech dluhů lásky Bůh otvírá život věčný (nebe). V nebi pak už jsou tak všechny vztahy vyřešené, čisté a krásné, beze stínu sporu, hněvu, pomsty, závisti, zlosti, žárlivosti...

Poznámka: takzvané „prodávání odpustků“ ve středověku vzniklo tak, že bohatí nabídli místní církevní autoritě místo úsilí o napravení vztahů peněžitou kaucí. A ne moc dobří duchovní jim pak tuto možnost občas aktivně nabídli. Problém tedy nebyl v odpustcích samotných, ty mají dodnes svou logiku, ale v jejich obchodování.

Základní podmínka k získání plnomocných odpustků pro zemřelé tedy zní: Být ochoten odpustit a napravovat nejen chyby své, ale i za druhé – konat dobro na jejich „účet“. A to ve prospěch živých i zemřelých.

Autorita církve stanovuje podmínky k získání odpustků pro zemřelé takto:

Kdo chce pomoci zemřelým prostřednictvím odpustků, měl by:

1. Být v milosti posvěcující (po svátosti smíření) = **očištění** vlastního srdce
2. V ten den přijmout svaté přijímání = **sjednocení** se s Bohem
3. Pomodlit se na úmysly Sv. Otce (Otče náš a Zdrávas Maria). = **sjednocení** se s církví
4. Navštívit hřbitov a pomodlit se za zemřelé (Věřím v Boha, Otče náš a Zdrávas Maria) = **skutek lásky** ve prospěch